

Nr 434.

Av herr **Pettersson** i Dahl **m. fl.**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 136, angående lönereglering för övningslärare m. m.

I proposition nr 136 har Kungl. Maj:t lagt fram förslag angående lönereglering för övningslärare m. m. Vederbörande departementschef föreslår, att löneregleringen skall omfatta folk- och småskoleseminarierna, statens skolköksseminarium, de allmänna läroverken, läroanstalterna för blinda och dövstumma, vårdanstalten för blinda med komplicerat lyte, de högre tekniska läroverken, de högre kommunala skolorna samt folkskolan och fortsättningsskolan. Dessutom bör enligt departementschefens uppfattning tagas i övervägande, huruvida icke även övningslärarna vid de statsunderstödda privatläroverken borde innefattas i löneregleringen, om en allmän lönereglering komme till stånd vid dessa skolor. Däremot anser departementschefen, att övningslärarna vid de statsunderstödda folkhögskolorna icke skola ingå i den nu föreslagna löneregleringen. Anledningen härtill förklaras i propositionen vara, i likhet med vad 1941 års lärarlönesakkunniga ansett, att folkhögskolorna i flera avseenden intaga en särställning i förhållande till andra här nämnda skolformer. Vidare förmenas att tjänstgöringskombinationer med andra skolor endast kunna komma till stånd i begränsad omfattning, vilket förfarande skall garantera övningslärarna full sysselsättning. De sakkunniga, till vilkas uppfattning departementschefen ansluter sig, uttala dock, att övningslärarnas löner vid folkhögskolorna böra bli föremål för en särskild lönereglering. Emellertid lämnas icke närmare besked om vid vilken tidpunkt en dylik reglering skulle komma att genomföras.

Den lönereglering för övningslärarna, som enligt förevarande proposition är avsedd att träda i kraft fr. o. m. den 1 juli 1949, innebär lösningen av en för vårt skolväsen viktig fråga. De praktiska ämnena ha fått en allt större betydelse för skolundervisningen, och deras ställning torde med all säkerhet komma att ytterligare stärkas genom förverkligandet av den förebådade skolreformen. Det framstår därför som angeläget, att lärarna i övningsämnena erhålla säkrare anställningsförhållanden än de hittills haft och därmed rimliga lönevillkor.

Det måste emellertid anses vara mindre tillfredsställande, att övningslärarna vid folkhögskolorna icke innefattas i den blivande löneregleringen. Det har utan tvivel uppstått en viss tendens att låta ungdomsskolornas lärare — det gäller såväl ämneslärare som övningslärare — komma i efterhand i fråga om löneregleringar och provisoriska löneförbättringar. Det är att beklaga att de

sakkunniga ännu inte hunnit framlägga förslag om löneroglering för folkhögskolorna liksom för lantmanna- och lanthushållsskolorna. Vad särskilt beträffar övningslärarna vid folkhögskolorna måste deras nuvarande lönevillkor betecknas som i hög grad otillfredsställande, en omständighet, som givetvis icke kan undgå att i längden inverka menligt på rekryteringen. Ur dessa synpunkter framstår det som nödvändigt, att riksdagen fattar principbeslut om att även övningslärarna vid folkhögskolorna skola inbegripas i den föreslagna lönerogleringen. Då förslag om de närmare grunderna för lönerogleringen skall föreläggas först nästa års riksdag, torde det icke erbjuda några större svårigheter att även inordna folkhögskolornas övningslärare i lönerogleringen.

Med stöd av det anförda hemställes,

att riksdagen vid behandlingen av Kungl. Maj:ts proposition nr 136 måtte besluta, att lönerogleringen för övningslärare skall omfatta även de statsunderstödda folkhögskolorna.

Stockholm den 17 mars 1948.

Anders Pettersson
i Dahl.

Ivar Johansson
i Mysinge.

Hj. R. Nilson,
Spånstad.

Nils G. Hansson
i Skegrie.

Sven J. Vigelsbo.

Aron Gustafsson
i Lekåsa.

K. E. Hansson,
Skediga.
